

URANTIA.

Stichting Urantia Nederlandstalig
www.urantia.nl
info@urantia.nl

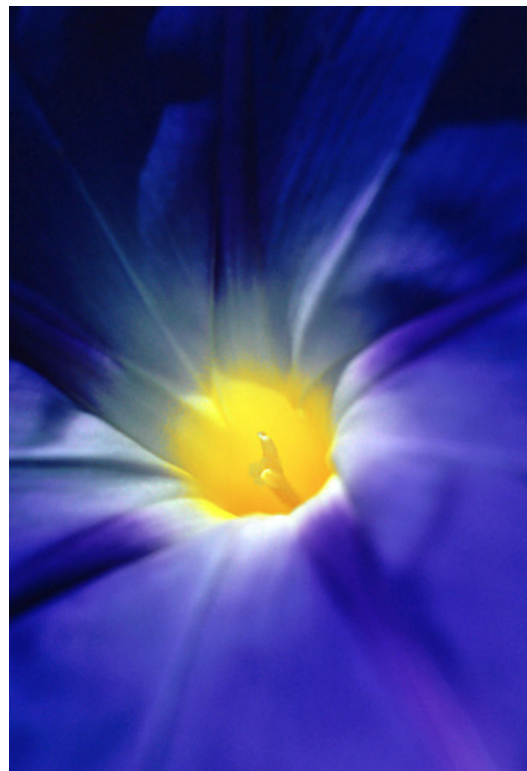
071 – 531 85 21

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen

Beste lezers van het Urantia Boek, ik kijk uit op de tuin, die in deze septembermaand een prachtige aanblik geeft: de zon schijnt en de bladeren van alle struiken geven nu zo ongeveer alle kleuren en kleurschakeringen die een mooie zonnige herfst kan geven. Het is voor mij ook weer een moment om terug te kijken op de afgelopen zomer en voorruit te kijken naar wat de komende tijd ons kan brengen en wat ik daarin kan doen. Terugkijkend op de zomer denk ik natuurlijk direct aan de landelijke bijeenkomst die wij hadden op 21 augustus in Samaya. Wij kijken met plezier terug op deze dag en deze nieuwsbrief zal voornamelijk gewijd zijn aan een samenvatting daarover. De inleidingen van alle sprekers zijn volledig op de website te lezen. In deze brief vindt u ook een bijdrage van Red Lücken, waarin hij vertelt over een ervaring in het verleden.

Wat de toekomst betreft, wij hebben op 21 augustus ook weer even stilgestaan bij de activiteiten van de Stichting. We zullen zeker doorgaan met de organisatie van de jaarlijkse bijeenkomst en het versturen van de nieuwsbrieven. Er zijn ook weer plannen om de website bij te werken. Het onderhoud van een website blijkt een continue proces. Bezoekers hebben laten weten dat zij niet altijd makkelijk de informatie die zij zoeken kunnen vinden. En

soms vindt men niet makkelijk bij wie men terecht kan voor informatie. Voor beide zaken

is de webmaster al aan het nadenken hoe een en ander voor u verbeterd kan worden. En wanneer u nog suggesties heeft voor verbeteringen, dan horen wij de altijd graag en zullen wij zeker proberen daar iets aan te doen.

Het Bestuur

DE LANDELIJKE BIJeenKOMST 21 AUGUSTUS

Ook dit jaar was 2 augustus weer een prachtige zomerdag. En het conferentiecentrum Samaya lag prachtig verstillend en uitnodigend in de velden. Binnen het thema FAMILIE was het leuk om de vertrouwde gezichten van bezoekers als familieleden terug te zien. Na de koffie werd de dag geopend, waarbij traditiegetrouw gekeken werd naar de activiteiten van de St. Urantia Nederlandstalig in het afgelopen jaar. Daarin was nieuw de installatie van regionale contactpersonen en een wisseling binnen het Bestuur: John van Hout is vertrokken Frank van Rooij heeft zijn plaats ingenomen en tevens de functie van penningmeester op zich genomen. Na de opening hebben 4 sprekers een inleiding gegeven, waarvan hieronder een samenvatting volgt. De inleidingen zijn onverkort op de website terug te lezen.

Na de lunch, die ook nu weer werkelijk voortreffelijk was, heeft Jan Jacob Henneman met veel vakmanschap een geweldig klankconcert gegeven. Dit was een bijzondere ervaring en voor sommige bezoekers de eerste keer om zo'n concert met al die verschillende klanken en trillingen te mogen ervaren. Hartelijk dank Jan Jacob voor deze bijzondere bijdrage.

De eerste inleiding werd gehouden door Henry Mentink, die hierin zijn kijk op familie geeft. Hij werd geïnspireerd door de uitspraak van Jezus: *“Maar wie is, per slot van rekening, mijn moeder en wie zijn mijn broeders?”* UB: (1722.1) 154:6.5

Hij neemt ons mee in de wordingsgeschiedenis van het volk Israel, langs bekende verhalen en namen die wij kennen vanuit de Bijbel. Hij geeft een toelichting op de stambomen en het belang dat werd toegekend aan de bloedband tussen afstammelingen die door een directe lijn met bekende namen een hoge waarde kreeg.

Het belang was zo groot dat men, zoals ook in het Urantia Boek gelezen kan worden, de waarheid soms wat manipuleerde om die directe lijn aan te tonen. Ook in onze cultuur worden gezin, ooms, tantes en nichten en neven tot de familie gerekend en is het de bloedband

die de grenzen van de familie aangeeft. Aan de hand van verhandeling 154, paragraaf 6, licht Henry toe, dat Jezus een ander idee heeft over de definitie van familie. In deze verhandeling zegt Jezus: *“... Want een ieder die de wil van mijn Vader in de hemel doet, die is mijn moeder, mijn broeder, en mijn zuster...”* En dat heeft niets met een bloedband te maken. Henry concludeert dat bloedbanden geen familie garanderen, hooguit een familieband.

De tweede inleiding werd verzorgd door Frank van Rooij, hij liet zich inspireren door verhandeling 54 § 6 p. 619 *“de triomf der liefde”*.

Zijn motto is, dat we meer vertrouwen moeten hebben in de mensheid, de mens, het leven, zelfs als het helemaal niet goed lijkt te gaan.

Het is voor ons mensen bijna niet te doen, zo verloren lijken wij soms in de beslommeringen en moeilijkheden des levens. In de verhandeling wordt ook gezegd: kosmische wijsheid is essentieel om kosmische situaties te begrijpen. Dus hoe geraken wij dan tot inzicht en begrip? Toch krijgen wij eenvoudige hoop aangereikt.

Zeker in Nederland, waar wij wat toerberiger door het leven lijken te gaan dan andere nationaliteiten, kunnen wij geholpen worden uit ons doemdenken te stappen als we heel simpel beseffen, dat in deze verhandeling, zelfs bij zo'n verschrikkelijk gebeuren als de val van hele werelden, wordt geconstateerd, dat na 25.000 jaar de goede gevolgen 1000 x groter waren dan de kwade gevolgen van die val.

Wanneer wij dus het vertrouwen, dat het altijd uiteindelijk goed komt in het leven vertalen naar onze eigen situatie, zelfs als we veel moeilijkheden en problemen ervaren, dan wordt gezegd tegen ons:

- Vertrouw de geestelijke wereld.
- Kijk achter de schermen van ogenschijnlijk leed.
- Weet, dat zelfs iets negatiefs, veel positiefs kan bewerkstelligen.
- Verlies de moed niet, maar je krijgt veel kansen om er wat van te maken.
- Heb dus, zelfs als er grote fouten gemaakt worden, meer vertrouwen in de mens, in de menselijke familie, in moeder aarde.

Want:

- Onze wereld is gedragen in barmhartigheid, rechtvaardigheid en liefde, we kunnen dus gerust geloven in de triomf der liefde.

Ten slotte laat Karen Huigsloot ons stilstaan bij de vragen over de waarde van een gezin, de waarde van het gezamenlijk voeren van een huishouding, het delen van gezamenlijke verantwoordelijkheden enz. Welk effect heeft dit op de ontwikkeling van mensen die daaraan deelnemen. Zij heeft hier vooral vragen over. Als het gezin en die gezamenlijkheid zo belangrijk is, wat regelmatig in het Urantia Boek wordt benadrukt, wat betekent dit dan voor het toenemend aantal alleenwonenden binnen de westerse maatschappij. Het Urantia Boek spreekt niet over alleenstaanden, waarom niet? Een ander belang van het gezin dat door het Urantia Boek wordt benadrukt is het doorgeven van de cultuur en familietradities. Ook dit roept weer vragen op. In onze huidige maatschappij komen, door scheidingen en tweede huwelijken, veel wisselingen in de samenstelling van gezinnen voor. Ook komt het steeds vaker voor dat er huwelijken worden gesloten tussen mensen met zeer grote verschillen in cultuur en achtergrond. De kinderen worden steeds vaker geconfronteerd met veel verschillende culturen in hun achtergrond. Wat doet dat met hen, worden zij daar tolerante wereldburgers van of raken zij verward? Ook hier wordt het steeds lastiger om het belang van de bloedband als leidend te zien.

De middag wordt uitgebreid van gedachten gewisseld over de thema's en vragen die in de ochtend aan de orde zijn geweest. De zorg voor de jonge generatie en de ontwikkelingen in onze huidige maatschappij blijken velen aan het hart te gaan.

In onze tijd lijken wederzijdse betrokkenheid en de bereidheid om voor elkaar zorg te dragen veel meer de familieband aan te geven dan een gemeenschappelijke bloedband.

DE URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL

Het thema Familie inspireerde Samantha Nior om te kijken naar de lezers van het Urantia Boek als een familie. Deze lezers zijn in de geest reeds broeders en zusters van elkaar en via een lidmaatschap van de UAI kunnen zij in een gestructureerd verband deze familierelatie verder concretiseren.

Samantha licht toe wat de UAI voor organisatie is en hoe deze internationale organisatie wordt bestuurd en vertegenwoordigd door leden van nationale en lokale organisaties vanuit heel de wereld. De missie van de UAI is:

1. Het bevorderen van diepgaande studie van het Urantia Boek.
2. Het verspreiden van het onderricht door middel van studiegroepen, publicaties, sociale activiteiten en conferenties.
3. Het ontwikkelen van leraren en leiders voor de verspreiding van het onderricht van het Urantia Boek.

De UAI gaat er vanuit dat haar leden op lokaal niveau actief zijn binnen een organisatie en op die wijze ook een bijdrage leveren aan de hierboven genoemde doelstellingen.

Er zijn twee verschillende soorten lidmaatschap, geassocieerd lid en volledig lid. Het enige verschil is dat het volledige lid het Urantia Boek in zijn geheel heeft gelezen en dat het geassocieerde lid nog niet zover is gekomen.

Belangrijke argumenten voor Samantha om als stichting formeel lid te worden van deze familie c.q. vereniging liggen enerzijds in de kans voor lezers om, door deel te nemen aan de mogelijke diensten van de UAI waarbij zij

persoonlijke vaardigheden en talenten kunnen ontwikkelen en gebruiken, zij hun persoonlijke groei kunnen bevorderen. Anderzijds biedt het de gelegenheid om op internationaal niveau een Familie te vormen, waarvan de leden elkaar kunnen ondersteunen bij het creëren van studiegroepen en het verder ontwikkelen van studiemateriaal voor deze studiegroepen. Daarnaast wordt het makkelijker om ook op

Europees niveau internationale conferenties te houden.

De St. Urantia Nederlandstalig kan lid worden wanneer 10 mensen, die het Urantia Boek volledig hebben gelezen, zich via de stichting aanmelden. Samantha deed daarom een beroep op de aanwezige deelnemers van 21 augustus om een formulier in te vullen. En dat was niet tegen dovenmansoren gezegd: direct werden formulieren opgehaald en ingevuld.

Dit formulier is ook als bijlage bij deze nieuwsbrief meegestuurd, zodat iedereen, die net als de deelnemers van 21 augustus zich zou willen aanmelden, dat alsnog kan doen.

'n Zachte bries speelde door mijn haren, zoals ik wel meer deed zat ik op m'n vaste bankje aan de Vecht m'n probleempjes in m'n leven te overdenken. Je had altijd 'n mooi uitzicht over het water daar; door het wuivende riet keek je naar 'n andere plaats.

Maar naar gelang ik langer keek naar de weg aan de overkant, werd het beeld steeds indringender en won het aan schoonheid. Ik kreeg ook de zekerheid, op den duur, dat als ik die weg zou bewandelen, ik nooit iets tekort zou komen: slaappleats geen probleem, eten idem dito en overal 'n warme ontvangst. Zolang ik die weg maar zou blijven lopen zou die situatie blijven bestaan, zonder einde.

Geleidelijk echter ging de weg op in één geheel en zag ik alles als 'n eenheid. Het was geen gewoon zien, maar meer voelen, ik werd deel van het geheel dat ik aanschouwde en alles dreef in puur geluk. Een groot gevoel van vrede overspoelde me.

Zo mooi, zo onuitsprekelijk mooi ... en alles hoorde erbij: 'n vliegtuig dat overkwam, spelende kinderen, de wind door het riet, het kabbelende water, 'n auto die voorbijreed .. niets stoorde.

Alles behoorde tot het grote geheel, compleet geluk.

Ik liet m'n blik over dit alles glijden en mompelde zachtjes, wat mooi, wat verschrikkelijk mooi.

Dit alles duurde, schat ik, 'n minuut of tien, maar wat is tijd bij zo'n belevens. Ik was overal tegelijk: in het beeld voor mij en boven mij en ik liet het door mij heen stromen, zo mooi en vredig, ik bleef maar in het rond kijken.

Langzaam, heel langzaam vervaagde het geluksgevoel. Het voelde aan als sterven, onontkoombaar.

Heel langzaam met het verdwijnen van het geluksgevoel, heel teder overigens, kwam er

voor in de plaats het verstaan van 'n belofte voor de mensheid, wat precies wist ik niet, maar het voelde ontzettend goed aan. Wat 'n belevens!

Verdoofd stond ik langzaam op en liep in een diepe trans het gewone leven weer in. Ik was nog 'n hele tijd met stomheid geslagen, dat mij dit was overkomen, zoveel geluk te voelen. Na 'n tijdje te hebben doorgelopen, was ik weer helemaal terug in onze samenleving. Naderhand hierover vertellen deed enorme afbreuk aan wat ik had beleefd.

Pas nu, 35 jaar later voel ik 'n grotere betekenis over wat ik toen meemaakte. Ook 'n gevoel van groot heimwee overspoelt me dikwijls als ik terugdenk aan het gebeurde. De laatste tijd komt er toch langzaam 'n ommekeer in m'n interpretatie van de belevens. En nu komt het Urantia Boek erbij kijken.

De kennismaking met dit grote boek heeft alles in het juiste daglicht gezet. De twee gebeurtenissen vallen nu heel natuurlijk op z'n plaats en schuiven in elkaar. Daarom voel ik me daartoe zo aangetrokken.

Het bijna dagelijks lezen in het Urantia Boek kost me minder moeite dan ik aanvankelijk dacht. Als ik een dag oversla door ingebeeld tijdsgebrek mis ik het. Nu de beleving van vroeger en het boek zijn samen gesmolten, merk ik dat er meer mooie dingen bij kunnen: kunst, muziek, 'n goed gesprek, iets doen voor 'n ander, noem maar op, het kan er allemaal bij. Het past bij het gevoel wat ik had aan de Vecht en het past bij het Urantia Boek, dan is alles voor mijn gevoel in evenwicht.

Het geeft 'n veilig en warm gevoel om zo'n eikpunt in je leven te hebben. Het zijn nu ook

de fundamenteën in mijn bestaan op aarde. Ik ben ook nog geen grotere waarheid tegen gekomen in m'n leven.

Gewoon doorgaan met lezen in het boek, daardoor krijg ik ook langzaam meer vertrouwen in de verwarde en rumoerige wereld, vooral ook in de toekomst van de mensheid.

En tot slot, Heil aan de bringers van het Urantia Boek, dank namens de mensheid. Het boek geeft ons 'n nieuwe richting voor de samenleving die al het voorgaande verre overtreft.

P.S. Bij dit schrijven ben ik zeker geleid, dit zou ik zeker alleen niet gekund hebben, bedankt

Red Lücken